

Liv Høeg:

De unge må få en virkelig forståelse av demokratiets ånd og prinsipper

Østlandsposten
19 MARS 1960
28-01-036

Usikkerhet om enhets- skolen i Sverige

Liv Høeg hjem fra et studieopphold i England, Sverige, samt konferanse i Caux i Sveits

Lærerinne Liv Høeg har nettopp kommet hjem etter et studieopphold i Sverige og England, samt fra et besøk i Caux, Moralsk Opprustnings senter i Europa.

I England deltok hun i et kurs som NATOs kulturorganisasjon holdt i Oxford. Her var blant annet Lester Pearson foredragsholder.

En bedre livsform

— Festet De Dem særlig ved noen av hans synspunkter?

— Han understerket faren ved at vi kaster bort troen på de åndelige verdier, og sa at vårt mål er blitt høyere levestandard, isteden for en bedre livsform. Lester Pearson kom også inn på nødvendigheten av samarbeid over landegrensene, og sa at splittelse og motsetning mellom landene i vest kan ført til at vi bukket under uten at et skudd blir løst.

M R A

Så gikk turen for Liv Høeg til Caux i Sveits, hvor hun deltok i en MRA konferanse. Senteret ligger vidunderlig til rett opp for Montreux ved Gefersjøen. Fra fjellsidene er det en vakker utsikt over Rhonedalen, Alpene og den som oftest speiblanke Gefersjøen.

— De har jo tidligere deltatt i MRA konferanser, men hva var det særlig som preget årets konferanse?

— Det er den vekst i arbeid som har funnet sted. Ideen når i dag frem til mange lændende statsmenn verden over, og har gitt sitt bidrag til en positiv løsning i mange konflikter.

— Hva er egentlig MRA?

— MRA er ingen organisasjon, men en måte å leve på. Det er mennesker som aksepterer de 4 absolutter — absolutt ærlighet, renhet, uselviskhet og kjærlighet, og Guds ledelse som en rettesnor for deres liv.

Når MRA peker på de erfaringer som er gjort og de resultater som er oppnådd er det ikke for å rose seg, men for å vise en livsform som gir en løsning. Dette kan for eksempel komme til uttrykk som hos

den tyske gruvearbeideren som skrev skuespillet Hoffnung (Håpet), hvor han gir sin overbevisning om hva som trenger til å bli anderledes både i Øst og Vest.

I dette stykket spiller tyske gruvearbeidere hovedrollene og man har vært i Berlin og Bonn, i England, Frankrike, Sveits og Italia, og via Kypros til Travancore i India. Deretter går veien til Japan, hvor de er invitert av statsministeren i landet.

Ideologi og sameksistens

— Hva med brosjyren Idiologi og sameksistens?

— Den er en vekker i situasjonen vi er oppe i. Professor Eiliv Skard sier det slik: Skjønt verdenskommunismen er dens store trusel mot vår kultur, er den ikke tidens grunnende. Ikke alle problemer vil være løst om den forsvant. Sykdommen er i oss selv. En kultur trenger inspirasjon og autoritet — vår kultur er i ferd med å miste begge deler. We have forgotten God (Vi har glemt Gud) var en stor statsmanns fyndige forklaring på «kulturkrisen».

Å fjerne det som skaper grobunn for kommunisme, å gjenvinne sansen for at livet og historiens innhold er den evige kamp mellom godt og ondt, å gjeninnsette Gud som den avgjørende autoritet på alle områder, det MRAs egentlige program.

Skolene i Sverige.

Etter oppholdet i Caux gikk turen til Sverige, hvor Liv Høeg skulle studere det svenske skolesystem, og spesielt enhetsskolen som de nå har hatt i 10 år.

— Deres erfaringer.

— Jeg møtte adskillig usikkerhet hos skolefolkene på tross av at de har hatt enhetsskolen så lenge, og det var stadig forandringer og forebedringer i undervisningsplanene.

De fleste skoler hadde linjedeling fra 7. klasse slik som vi også får det. Elevene som skulle gå gymnasieforberedende linje, var bundet i fagkrets de tre neste årene, akkurat som på en realskole.

Men på de andre linjene var det mye valg mellom forskjellige fag eller lettere og vanskeligere kurser, og man kunne gå fra en linje til en annen.

Det var særlig interessant å se den store plass yrkesorienteringen og samfunnskunnskapen hadde i skolen.

De som ikke gikk den gymnasieforberedende linje hadde i 8. kl. 4 ukers praksis i noen av de yrker de ville forsøke seg på. Elever som det niende året valgte den praktiske linje hadde faktisk 1/2 tiden ute i arbeidslivet eller yrkesopplæring, men dettek rever et godt samarbeide med næringslivet. Og det ble

fortalt at de klasser man kunne ha vanskeligheter med i 7. og 8. kl. fordi undervisningen her var for teoretisk ofte trivdes godt i 9.

Elvenes muligheter.

Jeg var ved en skole hvor man ikke delte elevene før det 9. året, og her krevdes det mye av undervisningsformen for å holde klassen samlet. Problemet i dette tilfellet ble jo hvordan man på beste måte skulle holde de flinke med arbeid, og få de svake til ikke å føle seg underlegne. Kanskje kan det være

like demokratisk å dele elevene etter evne og anlegg. For poenget er vel ikke at alle skal være like, men at alle skal ha anledning til å utnytte sine muligheter.

Forøvrig var man i Sverige sterkt opptatt av oppdragelsesproblemer. Man mente at det har vært for fritt, eller kanskje rettere sagt for slapt, og man må gå inn for en fastere hånd i oppdragelsen både i hjem og skole.

Dette er et aktuelt spørsmål også hos oss. Hva oppdrar vi ungdommen til? Er vi foreldre, lærere så redde ikke å være vidsynte nok at unge mennesker går ut i livet uten å vite forskjell på hva som er rett og galt, frihet og slaveri. Fremfor alt er det nødvendig å fjerne apatien i vest, ved å gi dem en virkelig forståelse av demokratiens ånd og prinsipper og gi dem en tro på demokratiet, like sterk som den unke kommunists tro på kommunismen, sier Liv Høeg til slutt.

LIAN

Utlands-Posten

LARVIK

Pol. tendens: Uavh. venstre

(Se baksiden!)

19 MRS. 1960